

HET INWENDIGE VAN EEN LASER

Een tegenslag kan zo ook zijn voordelen hebben.

Voorjaar 2010 zeilde ik de mastvoet uit mijn laser. Waar het de bedoeling was om een nieuwe mastvoet in te lamineren, leek het al snel voordeliger uit te kijken naar een oude/nieuwe laser. Niet enkel de mastvoet was onderaan uitgescheurd, maar ook een stuk van het dek had bij het omvallen van de mast, zware scheuren opgelopen.

Zo toog ik dan ook naar Bosmans in Mechelen om een nieuwe mastvoet aan te schaffen.

Mijnheer Bosmans was echter de week ervoor overleden en na een afspraak met zijn vrouw kwamen we tot de conclusie dat een nieuwe mastvoet bij dergelijke schade eigenlijk te duur was voor de boot. In retour mocht ik echter beschikken over een tweetal 'kerkhoflasers' die destijds, en dan spreek ik van de jaren 80, afkomstig waren van een teruggeroepen reeks lasers waar de romp en de dekken slecht verlijmd waren.

Met mijn nieuwe aanwinsten toog ik met de nodige perikelen onderweg (lichtenbalk die het

liet afweten, platte band, geen reserve wiel...)
huiswaarts.

Dat de dekken slecht verlijmd waren, zo kon ik vaststellen, was maar een eufemisme voor: 'slecht verlijmd op bepaalde plekken', en het nooddaakte me met de nodige creativiteit en bijeengesprokkeld alaaam aan de slag te gaan voor de analyse van het inwendige van een laser.

Zoals de foto's laten zien, eens de twee delen van elkaar gescheiden zijn, valt het aantal onderdelen nog wel mee. Alleen kon ik wel vaststellen dat 30 jaar buiten liggen op een botenkerkhof, goed voorzien van inwendige bewoners, pissebedden, duizendpoten, oorwormen... zijn uitwerking op de weinige houten verstevigingen niet gemist had. Ik ben dan ook overgegaan op het vervangen van alle houten delen, goed terug in de epoxy gezet en waar nodig versterkt met glasmat van 300 gr, om nadien alles met speciale epoxylijm van Voss-chemie terug aan elkaar te kitten en waterdicht te maken met hars.

De eerste test met een van de boten heeft uitgewezen dat de snelheid niet noemenswaardig moet onderdoen voor niet gerepareerde exemplaren. En nu maar hopen dat de strenge winter de schelpen van dek en romp niet terug gaat scheiden zodat ik volgend jaar terug kan deelnemen aan de wedstrijden.

Het tweede exemplaar is ondertussen overgedragen aan de club om vloot te vormen met onze trouwe clublaser. We zoeken nog wel roer, zwaard en mast om het geheel volwaardig te kunnen optuigen.

Wie nog laser spullen op zolder heeft en ze kan missen, de club en de gebruikers van de clublaser zullen je dankbaar zijn.

Alex Geladi